

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1'50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna številka „Dnev.“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petletna vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Koroška politika.

Iz člankov, ki jih je bil svoječasno prinesel „Dan“ iz Koroške — zlasti pa iz knjige „Iz koroškega vilajeta — je jasno razvidno, kako gorje tare koroške Slovence in v kako žalostnem stanju se nahaja nekdanj mogočni in samoslovenski Korotan.

Te obupne razmere se slabšajo dan za dnem. Nemci se trudijo na vse mogoče načine, da bi koroške Slovence čimprej uničili, kar je razvidno posebno iz delovanja »Südmarke« in »Schulvereina«. In čeprav se asimilacija Slovencev vrši na naravnost čudovit način — saj so v 10. letih ponemčili nad 30 tisoč slovenskih duš — jim gre to delo še vse prepočasno od rok. Kakor stvari stoje, se bodo začeli Nemci zaganjati v Slovence — morda že v najbližji bodočnosti — z največjo silo. To pa zlasti tedaj, če bodo videli od strani Slovencev kolikšak odpora. Saj celo dandanes, ko so koroški Slovenci tako ponižni in se ne upajo niti s prstom ganiti, Nemci tako kruto postopajo z njimi.

Zalostno in bridko je to, da o odločnem odporu koroških Slovencev zoper krivice, ki se jim gode, ni duha ne sluha. Vsepoposed vlada nrtvilo, ki ga povzroča na eni strani narodna nezavednost, na drugi pa — kar je najžalostnejše — škodljiva nesložnost.

Malo je še ostalo koroških Slovencev, pa še med temi — kolikor je zavednejših — vlada bratomorni boj. V poštev pride na Koroškem klerikalna stranka, ki pa vliva v itak preveč verne koroške Slovence samo verske nauke, dočim v narodnem pogledu skoro nič ne stori. Kdor tega ne verjame, naj pogleda v glasilo te stranke, »Mir«, in prepričaj se bo o tem. — »Mir« bi moral biti strogo naroden list in smatrati bi moral za svojo nalogo, da vzgojuje nezaveden narod v strogo narodnem duhu. Z razširjenjem samih verskih idej, to ljudstvo nikoli ne postane narodno zavedno, pač pa se v njem utrdi še večja ljubezen do hlapčevanja in trpljenja.

Tudi nekaj liberalcev živi na Koroškem. Pred par leti so izdajali »Korošca«, ki pa ga sedaj ni več med živimi. Bodi kar odkrito povedano, da tudi liberalci, kolikor jih je, nč ne delujejo narodu v prosep, pač pa v vsevprek kritizirajo, kar je bila že od nekdanj liberalna navada, vsled česar je tudi dobila klerikalna stranka vsepoposed nadvlado.

Dokler se kranjski klerikalci niso zavezili v našj deželi, je bilo veliko boljše in tudi »Mir« je bil večji narodni buditelj. Takrat se pri nas ni govorilo o klerikalcih in liberalcih. Klerikalci imajo na vesti, da so oni

isti škodljivci, ki so zanesli razdor v najogroženejši obmejni kraj, na Koroško!

Kaj je bilo treba cepitve na Koroškem? Ali nas je marj toliko, da se lahko brezskrbno sami med seboj tepemo? Se nam li tako dobro godi, da ne vidimo boljše naloge nego je ta, da se med seboj pripravimo o verskih vprašanjih, o klerikalizmu in liberalizmu?

Najbolj bridko pa je to, da se je — kakor na Kranjskem in drugod — zanesel ta prepričanje tudi pri nas na šolsko polje. Posledica tega je, da imamo na Koroškem tri šolska društva: »Ciril-Metodova«, »Slovensko šolsko društvo za Koroško« in »Slovensko Stražo«. — Prosimo, na Koroškem pa — tri šolska društva! Človek bi skočil iz kože.

Klerikalci se v pest smeje, ker vlada ne dovoli, da bi se postavila na Zgornjem Koroškem Ciril-Metodova šola. Za zgradbo šole je že vse potrebno urejeno, navožen je material, a vlada ne dovoli, da bi se postavila na slovenski zemlji slovenska Ciril-Metodova šola! To Nemce silno veseli, z Nemci vred pa se vesele tudi slovenski klerikalci, kateri so proti Ciril-Metodovi družbi, vsled česar tudi nečesto sprejeti naloge, da bi zaradi tega nečevnega škandala ostro nastopili na Dunaju. Zdaj pa nastane vprašanje: kdo je glavni uničevalec slovenskega ljudstva na Koroškem? Marj ne tisti, ki so vrgli baklo razdora celo na šolsko polje? Med slovenski narod mora resnica, da bo spoznal svoje nasprotnike!

Ravno razdor na šolskem polju pa je tudi glavni vzrok, da je veliko število narodnih boriteljev postalo indiferentno. Dokler se je širila na Koroškem samo Ciril-Metodova družba, se je ljudstvo še nekaj brigalo in žrtvovalo po svojih močeh. Ko pa je v tej dobi, ko se je narod ravno začel buditi in spoznavati važnost Ciril-Metodove šole, prihrumela iz Kranjskega črna topla, ki je napovedovala Ciril-Metodovi družbi najostrejši boj v tem hipu je padlo na koroško slovensko ljudstvo nekaj težkega in temnega in posledice tega se zrcalijo v sedanjih razmerah. Namesto, da bi narod napredoval, pa propada, namesto, da bi se ga od strani vsega Slovenstva podpiralo in da bi se mu pomagalo k narodnemu življenju, se ga ubija. To je grozalno!

Nujno potrebno je, da se slovenska politika na Koroškem reformira in sicer v tem smislu, da se postavi nad strankarske boje edinstven narodnostni program po vzoru tržaške politike in goriškega slovenskega političnega društva. Vsaj v obmejnih krajih, kjer preti narodu pogin, bi morala stati slovenska politika nad bratomornimi strankarskimi boji.

Koroški Slovenci naj bi se zjedini in pokazali naj bi vsakemu

kranjskemu barantaču — in naj nosi v svoji krošnji klerikalizem ali liberalizem — pokazali naj bi vsakemu takemu lumpu vrata. Treba bi bilo ustanoviti močno politično organizacijo, ki naj bi obsegala celj del slovenske Koroške — ali pa naj bi se že obstoječe »Slovensko gospodarsko in politično društvo za Koroško« — reformiralo. Na šolskem polju je istotako (pravzaprav najbolj) potrebna solidarnost. Na ta način bi bilo lažje mogoče priti do slovenskih šol in slovenska deca bi ostala ohranjena Slovenstvu.

Uprizarjale naj bi se narodne igre, ustanovljala izobraževalna društva, knjižnice, čitalnice, prirejale naj bi se predavanja in shodi po vsej slovenski Koroški. Posebno važnost pa bi bilo treba polagati na dobro slovensko časopisje. Kdor si slovenskega časopisa iz narodne nezavednosti ne mara naročiti, ali pa je preveč reven — temu naj bi se list pošiljal zastoj tako, da bi se vsi koroški Slovenci privadili čitati. Osnovati bi se moralo med Slovenci društvo, ki bi poravnalo stroške časopisov. S tem bi bilo veliko storjenega. Koroško bi preplavalj slovenski časopisi in s tem bi dobila slovenski značaj.

To pa bi je v tem slučaju bilo možno izvršiti, če bi vsi Slovenci priskočili koroškim Slovincem na pomoč. Naj bi se osnovalo društvo, ki bi imelo to nalogo, vsaj sedaj o priliki 500letnice ustoličenja korotanski vojvod! — Kdor je trdosrčen in nam noče priskočiti na pomoč, ta naj si o priliki omenjene 500letnice ogleda Gosposvetsko polje, kjer se je vršilo pred 500 leti ustoličenje vojvod v slovenskem jeziku, in njegova trdosrčnost se bo izpreobrnila v dobrosrčnost. Zalost, ki ga bo obdajala na samotnem, pokopalšču podobnem polju, bo tako velika, da se mu bo v hipu porodila misel, da je dolžnost vseh Slovencev, da stopijo v najodločnejši boj za propadajoče koroško slovensko. Sploh pa svetujemo Slovincem iz Stajerske, Kranjske in Primorske, torej iz vseh slovenskih dežel, da si ogledajo vojvodski prestol na Gosposvetskem polju. Sicer je sedaj zima in sneg pokriva to ravnan tako, da izgleda še bolj žalostno. Če že ne sedaj v snegu, pa naj bi vsaj v poletnem času (v letošnjem letu) priredili Slovenci izlet v našo deželo, kjer naj bi se vršil velikanski ljudski tabor. To bi narod navdušilo in ledino bi otajilo toplo solnce.

Ne odjenjajmo! Delajmo na to, da napočj dan vstajenja za vse Slovenstvo! Naše stremljenje pa mora iti za tem, da se bo vršilo praznovanje našega vstajenja — na Gosposvetskem polju na Koroškem.

Koroški Slovenec.

Stajersko.

Deželni zbor. Kot smo že pred dnevi dejali, kljub zatrdilom naših klerikalnih poslancev, da ni nikakih »nepremostljivih« zaprek za zasedanje deželnega zbora, vendar še ni gotovo kdaj in bo li sploh deželni zbor sklican. Danes tudi graški optimisti precej skeptično sodijo o delazmožnosti deželnega zbora. Nemci se na eni strani zavedajo, da je bilo gospodarstvo deželnega zbora precej lahko-komišeljno, na drugi strani pa se zopet nekateri oglašajo, ki so a priori proti vsakim koncesijam slovenskega kluba. Prvim radi gorajšnjega vzroka ni mnogo za zasedanje in ker se boje kritike od vseh strani, drugim pa brani to njihov radikalizem. Poslednje vodi vit. Panz. Zanimivo pri vsem tem je, da prično celo nemški klerikalci delati svojim radikalnim odpadnikom komplimente, prinašajo njihove izjave v svojih organih in jih, Pauzu v prilog, pričinja-jo polagoma in prav nahralo tako komentirati, kot bi se s taktiko »radikalnega« Pauza — docela strinjali. Radovedni smo, kako si bodo tokrat dr. Korošec in tovariši pomagali iz te zagate. Prvotno je bil določen 10. februar za sklicanje, sedaj pa se je že poseglo po 16. februarju.

Celje. (Volitve v okr. boln. blagajno.) Pri volitvah v okr. boln. blagajno so Nemci — zmagali. Pri tem zmagoslavju pa jim očividno dela nekaj velike preglavice. No ja — je pač križ. Ne vemo pa čemu je šlo par Slovencev na volišče, ko se je od slovenske strani vendar sklenila abstinenca? Pa ne, da je bilo to storjeno — za Judeževe groše? Sicer pa pravi pregovor: »Kdor se nazadnje smeji — se smeji od srca...« Vidimo se pri Filipih — z enim kot z drugim.

Šoštanj. (Nemška zmaga.) Sramota se je zgodila: v tretjem obč. razredu so zmagali nemčurji. Od 189 volitev, nemških, jih je prišlo na volišče 188. Slovenci se volitev nismo niti upali udeležiti. Svojih »svetovalec« so nemčurji lahko veselili. Pogledajte si jih: Ažman, Hrovat, Toter, Melanšek, Mertl, Ritovšek, Lisec in Legat ter Stvarnik. Sami rojeni Germani — permejdusi!

Leoben. (Defraudacija.) K aretaciji dr. Reischla je zvedeti, da je bil on kot njegovj stariši in nek dunajski podjetnik lastnik tvornice za papir, ki pa je prišla v konkurz.

Danes priloga „BODEČA NEŽA“.

Reischl je Dunajčanu pisal, da mu naj nemudoma pošlje denar, da pokrije primanjkljaj v blagajni trg. in obrt. zbornice, ko ji si je bil vsoto začasno izposodil. Dunajčan pa mu je odpisal, da je ravnal lahko-komišeljno. Pismo je prišlo v roke konkurznemu komisarju in ta ga je izročil državn. pravdn. Aktiva tov. znašajo 500.000 kron, pasiva pa 1.300.000 K.

Maribor. (Nasilnež.) V eni zadnjih noči, proti enim zjutraj, je pozvonil nekdo babici v Windenauški ulici. Ko se mu je odzvala, je dejal, da mora takoj z njim k soprogj nekake stotnika, nakar je peljal babico po Windenauški cesti. Ko so bile zadnje hiše že za njima, je postala babica nestrpna in očitala topničarju, da se z njo norčuje. Topničar jo je nato brez glasu podrli na tla in posilil. Mož ima plave lase in v gornjih čeljustih izbit zob.

Maribor. (Mlad rešitelj.) V sredo popoldne se je več dečkov sankalo na pobočju dravske struge, kljub svarilu krčmarja Dabringerja, ki jih je tudi parkirat zapodil. 10letnemu Rudolfo Pavcu pri enem sankinem poletu ni bilo več možno sami zavrteti, oziroma zadržati, vsled česar je zavezil v Dravo. 14letni njegov brat Ivan je nesrečo pravočasno opazil in imel dovolj poguma, skočiti za svojim potapljajočim se bratom v ledeno valovje. Vjel ga je za obleko in potegnjl s pomočjo še treh drugih tovarišev na suho.

Goriško.

Gorica. Naši Slovenci so dobri in pošteni ljudje, le žal, da se za politiko premalo brigajo. To so uvideli klerikalni »mogotci« in za to poskušajo uloviti mlačneže v klerikalnem mreže. Sicer ne bodo mnogo več ulovili, a škoda za vsakega, ki se da preslepiti od laži-narodniakov. Odkar so se namreč naši klerikalci razcepili v staro in novostrujarje, je opaziti pri zadnjih neke vrste navdušenje, ki se spreminja pod krinko katoliških principov in narodne zavesti v podlo sovraštvo do starostrujarjev, posebno pa do narodnih in napredno mislečih Slovencev. »Novi čas«, glasilo mladostrujarjev, napada prav po krščansko-katoliški

Veliki pustni korso Slavčeva i. maskarada

pustno nedeljo 22. februarja v veliki dvorani hotela „UNION“. V blagohotno uvaževanje! Da se izogne vsem neljubim pomotam, se letos osebna vabilna ne bodo razposiljala, ter je pristop splošen. Le maske naj pri nakupu vstopnice javljo svoje ime. Vstopnina za člane in maske 1 krono, za nemaskovane 2 krono. Predprodaja vstopnic v trafiki ge. Češarkove v Selenburgovi ulici in v trgovini gosp. L. Černeta v Wolfovi ulici. — Podrobnosti o maskaradi glej društvene vesti.

LISTEK

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalje.)

Preveč »spodobni« smo, da bi trdili: tudi ta žival je imela srce in duha; teorija o boljših in manj vrednih pasmah je čisto dobra, in kdor bi jo kršil je na enem koncu, bi prišel do budalastik zaključkov; moral bi skoraj priznati, da je črnc vreden toliko kakor belec in jud toliko kakor k... — to bi bilo bogotletno. Držimo se torej dobre teorije.

Pipo, ki se je prišteval nižji pasmi, ni umeval.

Toda ljudje, ki jih je zanimalo njegovo vedenje, so se mu približali. Enemu izmed njih, ki ga je hotel odvesti s seboj, je pokazal zobe. Videli so ga motriti z neumorno pazljivostjo vsa razna nadstropja zgradbe. Casih je dvignil uhlje in pomigal s koncem smrčka. Nato je zalajal glasno, kakor da kliče. In ko mu ni odgovoril nihče, je bevsnil žalostno in pobito...

Pipo pač ni imel pameti.

Toda, ko le napočila noč, so se njegove misli uklonile gl-bokemu notranjemu nagonu; sklenil je iti.

Kdo ve, če si ni mislil v tem trenutku:

»Morda se je vrnil tja v ono dobro gostilno. Ravno zdaj je ura, ko sede k mizi in meče z nje kose, ki jih prestrežem jaz, še predno padejo na tla...«

Bodi tako ali tako, Pipo se je napotil naravnost proti Vedeževalki, sledeč natanko poti, ki jo je bil ubral zjutraj v nasprotni smeri. Vstopil je mahoma, stekel skozi gostilniško sobo, ki jo je premotril s kratkim pogledom, in bežal gor, do Pardajanove sobe.

Tu ni bilo več meja njegovemu obupu. Soba je bila zaklenjena, njegovega gospodarja ni bilo v njej; o tem se je prepričal, ko je povohal na pragu.

Zalosten do smrti se je vrnil dol, priznavaje si, da narašča njegov apetit v isti meri kakor njegova žalost. Vsaj mislimo si, da se je oglašalo v njegovem srcu to priznanje, zakaj brez obotavljanja s cinično odločnostjo bitja, ki se ne boji nobenega Landrija in nikakega Gregoarja, je stopil v kuhinjo in se ustavil baš na sredi, z dvignjenim nosom in očmi polnimi nezaupnosti.

Omeniti treba, da so se končala dotlej vsa srečanja Pipojeva z Landrijem — z brco, ki jo je prejel pa od človeka.

Po tem si lahko misli čitatelj, kako predrzen je bil kuža in kako osuplj Landri ko je zagledal Pipoja

razkoračenega sredi svoje kuhinje, kakor da ima pravico biti tu.

Toda Landri je pravkar razrezaval kuro.

Prenehaj je. Lica so se mu tresla od ogorčenja. In kriknil je:

»Je že tuka, pijanček pes!...«

Pipo se ni zbrknil za to psokvo.

Spustil se je na zadnjo plat, motreč mojstra Landrija s stoičnim mirom.

»Da« je nadaljeval domačin ne brez veličanstvenosti, »ti bi rad razumel, pa si preneumen; ti nisi pošten pes kakor drugi, ki čuvajo hišo in spoštujejo kuhinjo ter ne kradejo, marveč varujejo, kar je dobro jesti; ti nisi zmožen pojmiti takšne rahločutnosti in roštenja! Sicer pa, kakršnen gospodar, takšen pes! Kaj je tvoj gospodar? Ropar, rokovnjač in ne vem, kaj vse še; sam vrag zna, odkod se je priklatal ta zlodej, ki bi me bil skoraj pripravil v pogubo. In tebe, ki si razbojnik z njim vred — kolikokrat sem te zalotil pri grehu nad tujo lastnino!«

Prej veličanstven, je postal glas mojstra Landrija kmalu besen.

Pipo se še vedno ni ganil.

Toda ustnice so se mu vihale pomalem in kazale ostre, bele zobe; mrdal je z brki, izbegavaje pogled mojstra Landrija. Po vsem videzu je poslušal njegovo pridigo, a še bolj so ga vabile druge misli.

»Več« je zaključil krčmar, »dokler se je ta hudič lahko koščatil po moji hiši, sem ti moral hliniti

prijateljstvo, ki je bilo jako tuje mojemu srcu. Pipo sem, Pipo tja! Lepi kužek, dobri kužek, zvesti kužek, pametni kužek! Hugeta, daj mu no one je golobčkovce koščice! Oh, kako sem robanil sam pri sebi! A zdaj sem svoboden, zakaj tvoj gospodar sedi v ječi. In ker sem sam gospod pod svojo streho, te spodim! Ali slišiš? Spodim te! Spravi se od tod! Luben, daj mi poleno... ne, čakaj, brca v trebuh mu zaleže še bolj!...«

To rekiš, se je pripravil mojster Landri, da izvrši svojo...

S tito...no gracijo, ki je lastna no...ogom, je zavihtel malo svojo desno nogo in sunil nato z vso silo.

Začul se je glasen bevsk, ki mu je sledilo nemudoma ječanje.

Še tisti hip je planil Pipo z velikimi skoki na ulico, dočim je ležal krčmar na opečnih tleh svoje kuhinje, kakor je bil dolg in širok ter se trudil zama, da bi vstal.

Da, da, brca mojstra Landrija je zadela mimo; pes je planil v stran moč zavihljalja je zavrtila dedca okrog in okrog — njegovo masno telo je izgubilo ravnotežje in telebnilo na tla kakor težka kepa.

Ko so mu pomagali služabniki in dekje z velikim naporom zopet na noge, je zajelal gostilničar:

»Sovražnik je zapoden v beg. Hugeta napraviti morava veliko gostijo, v znak veselja, da sva rešena psa in gospodarja hkrati.«

Istočasno pa se mu je izvil stok obupa; s tresočo roko je pokazal na plodenj, na katerem je rezal kuro, ko ga je zmotil Pipo s svojim postetom.

Kura je bila izginjala!...

Odnese! jo je Pipo!...

Ta rop je bil predmet njegovega potuhnjeneva študiranja, dočim je poslušal navidezno izlive mojstra Landrija!

Pes je torej zbežal s sočno putko, namenjeno gotovo kakemu bogatemu gostu, in je večerjal novej kakor kralj!

Preočil je najbrže pod kakim pristreškom; in ker je rosil droben, mrzel dež, so maščevale mojstra Landrija kolikor toliko žalostne misli, ki so rojile po glavi ubogemu psu.

Pipo je nato izginil za nekaj dni.

Kako se mu je godilo ta čas? Parkrat so ga videli gledati od daleč gostilno pri Vedeževalki, kakor izgubljen paradiz!

Kakšna so bila njegova kosila, kakšne njegove večerje? Gotovo je štel boljše in slabše, gotovo je priregnjl k stroškom za svojo prehrano marsikaterega mesarja. Zakaj Pipo — tat in lažnjivec — kar smo že omenili — je izborno znal mane- ver, ki obstoja v tem, da se približa prav lepo polagoma izložbi, delaje se, kakor da je niti ne vidiš, v ugodnem trenutku pa popadeš natokus-nejši kos... (Dane.)

moralni vse, kar se ne strinja z mišljenjem »ubi bene, ibi patria«. Preglavice mu dela zlasti »Dan«, ki piše resnico in zagovarja brezpravne. Predzadnja številka »Novega časa« je bila takorekó posvečena gonji proti »Dnevu«, ki se kljub raznim cerkvenim prepovedim močno širi na našem jugu. Čudno, da nimajo klerikalci v tem oziru toliko sebičnosti, da bi vsaj one pustili pri miru, ki delajo za narod in pravice slovenskega jezika, v katerem blatio klerikalci z vrhovnim dovoljenjem cerkvene oblasti prave slovenske rodoljubci Goriškim Slovincem pa bo treba kmalu praktično pokazati, kako je z njihovim političnim mišljenjem.

Rubljé—Sovodnje. Prvi škandal za našo občino, kakor tudi za vse gorške Slovence je samolaki napis na naši postaji. V popolnoma slovenskem kraju pa laški napis! Ali smo mar Slovenci v resnici tako za bititi, da ne vidimo in ne slišimo ničesar več? Tulec ima pri nas vedno predpravo in mi moramo biti zadovoljni pod tujim pritiskom? Narodna zaspanost se hoče udomačiti, tudi pri nas. Kje so odločilni možje, ki bi storili potrebne korake, da se odpravi ta dolgaletna krivica v našem kraju? Zavedni občani.

Telovadno društvo »Sokol« v Mavhlinah priredil v nedeljo dne 25. svečana 1914 ob 4. uri popolne v dvorani br. IV. Tržana s sledečim sporedom: 1. Mladí volaki, koračnica, proizvajala godba. 2. I. Belovrac: »Pjesna naša«, mešan zbor. 3. Valček iz operete »Grof Luksemburg«, proizvajala godba. 4. F. Prešeren: Narodna? Kam? moški zbor. 5. Valček iz operete »Valčkov čar«, proizvajala godba. 6. Dr. G. Ipavec: »Zvezda«, poje moški zbor. 7. Valček iz operete »Vesela vdova«, proizvajala godba. 8. A. Linhart: »Županova Mica«, veseloigra z petjem v dveh dejanjih: prvo dejanje. 9. Valček iz operete »Dolarska princezinja«, godba. 10. »Županova Mica«, igra, drugo dejanje. 11. Slava Slovincem, koračnica, proizvajala godba. 12. V. Volarič: »Nosovi«, šalji zbor. 13. Ples, ki traja do 2. ure zjutraj. 14. Šaljiva pošta, maske itd. — Vstopnina k veselici 50 vin, s sedežem vred 1 K, K plesu 2 K. Pri vseh točkah vsopreda sodeluje domača Sokolska godba. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

Petletnica „Akad. društva slov. veterinarjev“ na Dunaju

»Akad. društvo slov. veterinarjev na Dunaju« je proslavilo 21. prosinca t. l. petletni obstoj društva z slavnostnim občnim zborom. Ker se marsikateri zanima za razvoj društva, podajamo tu kratko poročilo slavnosti.

Predsednik tov. Samec Joža je po otvoritvi in pozdravu mnogobrojnih gostov poročal o delu in uspehih društva v teku let. Različna stanovska vprašanja, oddaljenost drugih slovenskih akademskih društev in pa naraščajoče število slovenskih veterinarjev dalo je povod misliti na ustanovitve samostojne strokovne organizacije. Društvo se je ustanovilo z ustanovnim občnim zborom 21. prosinca 1909. Društveno delovanje bilo je v tej dobi jako živahno. Predvsem se je skrbelo za strokovno izobrazbo članov potom predavanj, strokovnih časopisov in knjig; ima pa tudi vse slovenske politične časopise in znanstvene revije. Razume se, da je stalo društvo v vednem prijateljskem stiku z drugimi slovenskimi akad. društvi, kakor tudi z hrvatskimi in srbskimi veterinarji. V zvezi z celokupnim slušateljstvom živinozdravnike visoke šole sekcije kranjskih živinozdravnikov in drugih živinozdravniških organizacij borilo se je društvo za svoje stanovske interese, posebno za varstvo prakse in ustanovitve živinozdravniške zbornice. V tem boju se ni ustrašilo niti kranjskega deželnega odbora.

Protestiralo je proti imenovanju živinozdravskega nadzornika, kateremu se je tudi od drugih strani odrekala vsaka sposobnost. Radi tega protesta je postal deželni odbor velik sovražnik društva in živinozdravnikov sploh. Hotel je uničiti živinozdravnike z enoletnimi tečajmi za živinozdravniške pomočnike, »za silo živinozdravnike«, kar se je pa od strani društva in drugih organizacij zopet preprečilo. Maščevanje seveda ni izostalo, članom društva je bila vzeta na nečasten način vsaka podpora od strani deželnega odbora vojvodine Kranjske. Predsednik konča obširno poročilo z željo, da bi se do desetletnice uresničili vsi lepi načrti društva.

V slavnostnem govoru je tov. Kunc podarjal pomen društva in razpravljajal o nalogi slovenskega živinozdravnika v domovini.

Nato častitajo k petletnici zastopniki akad. društev »Sava«, »Slovenija«, »Kras«, »Akad. društvo slov. tehnikov«, »Hrvatsko akad. veter. društvo« in »Akad. dr. Srba veterinarja«. Brzljivo oziroma pisмено so častitali nadživinozdravnika Rajer in živinozdravnika Miklavčič, Pestotnik, Slajpah in Zarnik.

V družbi gostov teh srbskih in hrvatskih veterinarjev, ki so celi večer prično tamburali, razvila se je po slavnostnem občnem zboru prava jugoslovanska zabava, ki bo ostala vsem posetnikom v prijetnem spominu.

Dnevni pregled.

»Bodeča Neža«. Današnja številka »Bodeče Neže« smo poslali samo naročnikom. Oni, ki se še niso prijavili kot naročniki »Bodeče Neže« naj se nemudoma prijavijo, ker sicer prih. številke ne bodo več prejeli. Prihodnja številka, ki bo nosila skupni naslov »Vilajet« bo tako lepa, da bo gotovo vsakemu žal, če je ne bo prejel.

Krasen in pogumen čin grofa Bobrinskega. Grof Bobrinski, važen ruski politik, član četrte ruske dume, nacionalist, navdušen borec slovenske misli in strasten nasprotnik politike avstro-nemške, se je mudil te dni v Marmarosu-Sizefi, na ognjenih sovražnih tleh. Grof Bobrinski je reprezentant nacionalne ruske smeri, ki noče zakriti nagega dejstva, da je med slovenskim svetom in nemškim svetom mir in kompromis nemogoč. Sam obstoj teh dveh svetov pomenja večni boj na življenje in smrt. Grof Bobrinski in njegova stranka oznanja v ruskem jeziku, kar je z drznimi nemškimi besedami povedal nemški diplomat-filozof Bethmann Hollweg, državni kancelar, za sebe in celo Nemčijo, ko je svetu oznanil bodoči neodvratni spopad med Slovanstvom in Germanstvom. Seveda grof Bobrinski ni šel v teman kot ogrski Karpatov oznanjevanje te ideje. Tja je šel le in edino za to, da bi pričeval, da bi se zavzel za male, nesrečne, le zaradi vere in narodnosti mučne ljudi, in da bi z živimi barvami narisal strašno kličo ogrskega justičnega nasilja. Čin grofa Bobrinskega je možat in krasen. On, ki predstavlja slovensko ofenzivno idejo, si je upal ponosno stopiti v sredino tabora onega sovražnika, ki reprezentira vrhunc protislovanskega preganjanja. Grof Bobrinski, proti kateremu je bila l. 1908 v Avstriji izdana tiralica, katere učinek še sedaj trpi, stopa na goraka avstro-ogrška tla, da bi ohranil sto revnih ljudi pred bedo in ječo. Pogumno nastopa, če tudi grozijo vrata iste ječe, da se ouprejo pred njim in zaprejo za njim. Grof Bobrinski je s svojim krasnim in pogumnim činom nudil avstrijski diplomaciji redko priliko, da bi se odlikovala. Celi kulturni svet je gledal na njo z napetim pričakovanjem, kako obstoji v tej državniški skušnji. Če dokaže, da je malenkostna ali pa dokazuje nobleso, kratkovidnost ali pa razum. So momenti v zgodovini narodov, ko ima srečno izvoljeno geslo noblesse večji pomen in globokelše posledice, kakor dobljena bitka. (Večernik Češkega slova.)

Voditelji bolgarskih radikalcev proti Avstro-Ogrski. 2. februarja se je vršil v dvorani Slovenske Besede v Sofiji javen volilni shod radikalno demokratične stranke. Na shodu je govoril profesor sofijske univerze Fadenhecht, ki je med drugim dejal: Povelje z dne 29. junija (povelje za nočni zahrbtni napad na srbske čete ob Bregalnici) je bil komplet proti politiki tedanje vlade, je bil zločin, izvršen na željo veselice, ki je hotela videti balkansko zvezo razbiti. Avstrija je potom svojega tukajšnjega zastopnika svetovala, da naj bi se ne hodilo pred razsodnika, ruskega carja, temveč, da naj se Bolgarija sporazume z Rumunijo in napade Srbe in Orke in je ob enem obljubovala da pride Avstro-ogrška vojska na pomoč. Ti, ki so to izvršili, so agenti Avstrije in ne podkupljeni z ruskim denarjem, kakor to tvezi Radoslavov. — Govor profesorja Fadenhechta je napravil globok vtis.

Razmere med Avstro-ogrsko in Rusijo so skrajno napete. »Vossische Zeitung« piše: Novi ruski veleposlanik na Dunaju, je predložil cesarju vse svoje dokumente, ter se na to takoj odpeljal z Dunaja v Petrograd kjer bo dolgo bival. Novi avstro-ogrski poslanik v Petrogradu že tedne čaka za dovoljenje za avdienco pri carju, da mu predloži svoje dokumente. Videti je, da si rus. krogi prizadevajo, da omejijo diplomatske stike z dunajsko vlado na kar najneobhodnejšo mero.

Kakor znano je v državnem zboru sprejeti mali finčni načrt, po katerem so obdačene žgane pitače. Finančni uslužbenci že pridno hodijo okoli, ter merijo količino alkohola v

svrhu določitve davka. Le nekaj čudnega in neumevnega je njihovo razlaganje, da je davek povišan za učiteljske plače. Ne vemo ali imajo to naročeno, ali kaj. — Gotovo je ta razlaga popolnoma napačna, pa tudi škodljiva, kajti kmet bi si potem res lahko mislil, da samo zato plačuje dražje žganje, da se bodo učiteljem plače povišale.

Auto — pozor! Achtung! Tako je pri nas v Zirovnici napisano. To velja seveda le za kmeta. Deželni avtomobil lahko leti, kolikor hoče. V jeseni je povozil nekega psa vrednega 60 K, pa se ni nihče brigal za to. Saj je vse eno. Ako se pa 15leten deček z jabolkom igra — mora sedeti 24 ur. Kje je pravica? Pri nas na Gorenjskem jo zelo potrebujemo. Na gorenjskem imamo zdati lepe dneve. Celo cvetice cveto. Pridite pogledat.

Maribor. (Slovensko gledališče.) Na predpustno nedeljo t. l. dne 22. svečana 1914 zvečer v prizori jarko zanimiva predpustna burka »Urban šaljubljuhar« v štirih dejanjih. Toliko šaljivih prizorov in predpustnih dovtipov bomo doživeli, da bo res kakor pravimo za počit. Kateri se hoče enkrat pošteno nasmejati, naj pride k tej predstavi, ne bo mu žal. Saj se vemo spominjati, kako zabavna je bila burka »Ubogí možiček«. Vse si je želelo enako burko zopet videti na odru. Zategadel na predpustno nedeljo vsi v slov. gledališču! Sodeluje godba »Glasbenega društva«. — Dramatično društvo v Mariboru gostuje dne 8. svečana 1914 ob pol 8. zvečer v Celju in bo vprizorilo v Narodnem domu znano jako priljubljeno burko »Ubogí možiček«, ki se je v Mariboru vprizorila začetkom grudnia 1913. S to burko je bilo mariborsko občinstvo, ki je posetilo tedanjo predstavo, jako in v splošnem zadovoljno ter se je slišala občna želja, naj se večkrat take, in enake burke vprizorjajo. Pričakuje mo torej, da slavno celjsko občinstvo pride k tel igri v prav obilem številu in dokaže s tem svojo naklonjenost napram mariborskim igralcem, in dram. društvu. Režijo ima g. Molek.

IV. vseslovanski čebelarški shod ki bi se imel vršiti leta 1913 v Pragi, a bil zaradi vojne na Balkanu preložen na l. 1914, se vrši nepreklono v Pragi v dneh od 7. do 16. avgusta. Obenem se priredi tudi velika čebelarška razstava. Na shodu samem bodo predavali najboljši čebelarji slovenskih narodov, tako da ta shod slovenskih čebelarjev nikakor ne bode zaostajal za prejšnjimi, prirediteli v Sofiji, Belgradu in Moskvi. Protektorat shoda je prevzel občinski svet kralj. stolnega mesta Prage. Pripravljali odbor, v katerem so člani odborov »Deželnih osrednjih društev čebelarških« s Češke, Moravske in Slezije, skrbí še sedaj za to, da bi bilo slovenskim gostom bivanje v Pragi in v celem kraljestvu Češkem kar najbolj prijetno. Čebelarji vseh slovenskih narodov bodo sprejeti v Pragi s pravo slovensko gostoljubnostjo. Po shodu obiščejo udeleženci znamenitejša mesta češka, kakor Plzenj, Tabor, Melnik, Kraljevi Gradec in na Moravskem Brno. Velika čebelarška razstava naj poda sliko napredka v čebelarstvu Češke, Moravske in Slezije. Dolžnost naših čebelarških organizacij je, da se v velikem številu udeležijo vseslovanske gospodarske manifestacije.

Grozna rodbinska drama. Pretelko nedeljo ponoči se je pripetila v Malomericah grozna rodbinska drama. Osemindvajsetletna tovarniška delavka Frančiška Šmrčkova, ki je bila uslužbena kakor šivilja v Schwarzovi tovarni v Brnu, je živelela s svojim možem v neprestanem prepiru. Približno pred osmimi dnevi je Šmrčkova zapustila svojega moža, najela si je stanovanje in je živela čisto zase. Te ločitve pa ni mogel prenesti njen mož in li je rekel, naj vendar pride nazaj k njemu, sicer ji bode še žal. Šmrčkova pa se ni prav nič zmenila za te besede. Pretelko nedeljo pozno v noč jo je počakal njen mož pred stanovanjem kjer je Šmrčkova živela. Ko se je žena od nekod vrnila, je mož planil nanjo, oborožen z bodalom in jo je začel suvati z njim, kamor je le dosegel. Šmrčkova je dobila pet ran na hrbtu, dve rani na prsni, dve rani na obrazu, več ran na obeh rokah, ko se je hotela namreč z njimi obvarovati pred moževimi napadi. Razume se, da je vzbudil omenjeni slučaj veliko ogorčenje tamošnjega prebivalstva. Smrtno nevarno ranjeno ženo so morali takoj prepeljati v bolnišnico.

Strašen umor. Avguštin Hromek, ki je pretelko soboto umoril svojo ženo in nato pobegnil je bil predvčerajšnjim aretiran. Našli so ga napol zmrzlega pri Slatini. Na vprašanje, zakaj je izvršil umor, je Hromek odgovoril, da je živel s svojo ženo v vednem prepiru in da mu

je onl dan grozila tudi z nožem. V veliki razburjenosti je Hromek zgrabil sekuro in je udaril z njo ženo po glavi, na kar je umirajočo še davil. Poleg tega je bil Hromek tudi silno ljubosumen na svojo ženo. Po umoru je Hromek pobegnil in se je klatil brez živčaja okoli, dokler ga niso prišli.

Nesrečna ljubezen. Barbara Mlynarikova iz Karlina pri Pragi, 28 letna služkinja je te dni izpila veliko dozo lizola. Morali so jo prepeljati v bolnišnico, kjer jo so k sreči še rešili. Ko so Mlynarikovo vprašali, zakaj se je hotela zastrubiti, je punca odgovorila da z nesrečne ljubezni.

Samomor hlapca. V Pšanih so te dni našli hlapca Janeza Podanega mrtvega. Z doslej neznanega vzroka ka si le Podani pognal dvoje streljov iz samokresa.

Beda — beda. 20letni delavec Janez Veseli iz Libna je bil te dni odpuščen iz službe. Vkljub vsemu trudu ni mogel dobiti novega dela. Zadnji čas ni niti soal, ker ni mogel niti niti prenočišča. Poleg tega tudi jedel ni nič. Zadnje dni je hodil spat v neko klet, kjer so ga predvčerajšnjem našli vsega izsiljenega in napol zmrzlega. Zdravnik mu je dal prvo pomoč, na kar je odredil, da so ubogega delavca prepeljali v bolnišnico.

Se ena nesrečna ljubezen. Dne 2. t. m. zjutraj je odšel od doma 19 letni Tröschel iz Benešova. Kupil si je samokres in se je ustrelil. Vzrok samomora: nesrečna ljubezen.

Plaz zasil petnajst volakov. Kakor se iz Inomosta poroča, je dne 5. t. m. zasil na Monte Pasubo velik plaz petnajst volakov. Rešilni akciji je se posrečilo, da so izvlekli iz snega vseh petnajst mož še živih.

Blaginik poneveril 30.000 K. Blaginik Mihael Dembicki iz Lvova je te dni poneveril 30.000 K in je neznanu kam pobegnil. Doslej ga še niso mogli dobiti.

Velik požar v tovarni. V Stoke-ravi je začela dne 5. t. m. goretí tovarna firme Feliks Pollak. Tovarna je skoro vsa pogorela. Škoda je velikanska, vendar se doslej še ne ve natančno, koliko znaša.

Ogeni na ladji. Z Nove Zelandije je prišla vest, da te zgorela ladja »Mo« na voznji od Wellingtona v Port Wanganui. Ladja je prevažala bencin in petrolei. Ogeni je nastal naibzve vsled eksplozije, ki je ubila enega mornarja. Moštvo ni moglo pripraviti niti enega rešilnega čolna, zato so pometalí les in rešilne pasove v morje in toskakali v vodo. Nekei parnik je prihitel na pomoč, ali vsled velike vročine ni mogel prav do ponesrečencev. Požojaj je bil tudi zaradi tega prav nevaren, ker je vozil tudi dotični rarnik bencin in petrolei. Klub temu se mu je posrečilo, da je rešil moštvo ladje »Mo«. Ladja se je kma'u nato potopila.

Smrtna nezgoda letalca. Letalec Reals iz Pariza se te dne 5. t. m. vnil s svojim biplanom. Iz višine 200 metrov je padel na tla in je bil takol mrtve.

Petkratni umor in samomor. Dne 5. t. m. so našli voznika Leh-manna iz Glešna mrtvega na železniški progi: dal se je povoziti od vlakca. Doma so na naflji v mlaki krvi ženo in štiri otroke, katerim je bil prezezal vratove.

Lopov udaril policijskega agenta s sekuro. Dne 4. t. m. je bila pred kazenskim sodiščem v Krakovu razprava glede nekega potepuha Balonke. Med obravnavo je rokavničar izvlekel iz žepa sekuro in je udaril z njo policijskega agenta, ki je kot priča v njegovi zadevi zanj neugodno izpovedal. Policijski agent je dobil znatne telesne poškodbe na obrazu. Sluge so Balonko razorožili, naker je sodišče Balonko obsodilo na eno leto težke ječe.

Krvav pretep. »Lokalanzeiger« poroča iz Petrograda: V kraju Semi-palatsin v južni Sibiriji je nastal te dni velik pretep med kmeti in Kirgizi. Pri pretepu je bilo tristo mož, ki so bili oboroženi s palčami in gnojnimi vilami. Pretep se je tako končal, da je bilo osemnajst oseb mrtvih, šestnajst pa težko poškodovanih.

Eksplozija v premogokopu. V premogokopu Lübtinan pri Schwe-rinu na Nemškem se je pripetila te dni eksplozija, ki je zahtevala troje človeških žrtve. Trije delavci so bili namreč na mestu ubiti.

Umor in požig. V neki tovarni za olie v Neutri na Ogrskem je izbruhnul dne 3. t. m. ogenj, ki je celo poslopje uničil. Orožništvo je do-gnalo, da gre tu za požig in je aretiralo nekega rudarja Jožefa Csuko po imenu. Pri Csukovem zaslišavanju so prišle lepe stvari na dan. Ker ni imei Csuka nobenega stalnega bivališča, se je spravil ponoči v poslopje, kjer je dobil nekega spečega ojanca. Zbudil ga je, naker ga je onl odzmerjal. Prišlo je do prepira, med katerim je Csuka umoril neznanca. Ker je mislil, da oni še živi, je zažgal

poslopje, da bi mož poginil v ognju. In res, orožništvo je našlo v pogoriššu sezgan moški skelet.

Obstreljen vojaški novinec. Kakor se iz Straßburga poroča, je bil dne 4. t. m. obstreljen v Kolmarju neki vojaški novinec. Razume se, da se je uvedla takoj preiskava, ki pa doslej še nima natančnejšega pojasnila cele nesreče.

Nag blaznik. Mlekar Albin Vysyik iz Brezine je videl pretelko soboto, ko se je peljal v Brno, v nekem tamošnjem gozdu neznanega moža, ki je bil popolnoma nag. Možakar je kolovratil po gozdu in je jedel sneg. Na Vysyikovo vprašanje, kaj dela, je neznanec odgovoril, da ga je tja postavil Bog oče, da vidi v zraku avtomobile in aeroplane in da z njimi govori. Trdil je, da je delal na Donavi in da je tam izgubil cel sveženj obleke. Mlekar je takoj spoznal, da ima opravka s tihim in mirnim norcem. Ker mlekar ni mogel naiti njegove obleke, je zavil nesrečnega v koc in ga je peljal v bližnje Židanice, kjer ga je izročil orožništvu. Tam so dali možu tople jedi, na kar so poslali po zdravnika. Ta se je izrazil, da je mož popolnoma blazen in da spada samo v zavod za slaboumne. Prepeljali so ga v deželno blaznico. Dognali so, da je nesrečnež 35letni plesarski pomočnik iz Brna.

Ropari umorili enoindvajset ljudi. Pri neki gostiji v Manningu na južnem Kitajskem se je pripetil te dni grozen slučaj, ki nima para v črni kroniki umorov. Pri omenjeni gostiji je bilo zbranih okrog tri sto gostov. Nenadoma so se odprla vrata in v sobo je vdrló šestdeset oboroženih mož. Začelo se je grozno klanje. Ropari so umorili enoindvajset gostov, dvajset bogatih kmetov pa so vzeli s seboj in so zahtevali zanje visoko odkupnino. Vlada je pripravila proti roparjem vojaško ekspedicijo.

Namesto mrjasca ženo. Na nekem lovu v Jezupolu blizu Stanislava na Galiskem je izprožil te dni grof Wodzicki strel na divjega prašiča. Kroglja je odletela od nekega drevesnega debela in je zadela grofico Evo Dzieduszyczo, ki je bila tudi na lovu, v bližino trebulja. Grofica se je takoj zgrudila vsa krvava na tla. Morali so jo smrtno nevarno ranjeno prepeljati v bolnišnico. Zdravniki smatrajo njen položaj za brezupen.

Visokost incognito, krasna vesloigra Nordisk film Co. v dveh dejanjih dosegla je včeraj pri prvi uprizoritvi sijajen uspeh. Smeha je bilo brez konca. Tudi drama v treh delih »Krotilec levov« je prvovrstna in dopada vsestransko. — V torek 10. t. m. do petka 13. velezanimivi posnetki iz krvavih, uničujočih in strašnih bojev med Orki in Bolgari »s fotografiranim aparatom na bojišču«! Predstave se vršijo vsaki dan ob 3., 4., 5., 6., 7., 8., in 9. Ta serija vsebuje naravne slike, ki so dosedaj edin te vrste in so dosegle rekord kinematografskih proizvodov.

Novi Vodmat. Gospod Anton Kovačič, bivši sprevednik juž. žel. v Vodmatu bi pač prav dobro naredil, da bi že enkrat pustil ljudi v miru. Vsako najmanjšo stvar, ki je količkaj žaljiva, nese takoj še gorko na sodnijo. Pri tem svojem delu ne izbira niti naprednih skozinskov značajnih ljudi. Največje veselje ima pa do takih žensk, katerih možje se nahajajo v Ameriki. Žene si ne vedo dostikrat pomagati in za malo stvar pridejo pri njem v nemilost in na to jih potem preganja, da dostikrat zapadejo kazni. Pri zadnjih deželnozbornskih volitvah je bil Kovačič stalen gost Oraž-mov, prinašal je Oražmu vse, kar so delali naprednjaki. Ko so klerikalci vse od njega zvedeli, so ga en dan pred volitvami vrzeli iz dvorane. Za to delo je pa še zahteval od naprednjakov mastno plačilo.

Moste. Kadar so volitve, takrat so klerikalci zelo bogati z obljubami, ko pa volitve minejo, pa ne poznajo nikogar več. Tako so pri občinskih volitvah obljubovali Marij Kušar različne stvari, da so jo pridobili na svojo stran. Marija Kušar je bila posestnica, imela je veliko dolga, njen mož pa je bil na smrt bolan. Imela je volilno pravico v prvem razredu, ker je bil njen mož še živ, je mogel mož izvrševati volilno pravico za svojo ženo. Drugega jim ni kazalo, kakor, da so njenega moža napol mrtvega pripeljali na volišče, da je oddal glas tudi še za ženo. Kmalu na to pa je Kušar umrl, zapustil je ženo in šest nepreskrbljenih otrok. Hišo so ji sedaj prodali in se nahaja v veliki bedi, sedaj se pa živ krst od klerikalcev ne zmeni za njo. Taki so močnaski klerikalci! Za fujakerja pri takratni voznji je bil celo še Ivan Orehek, sedanjí podžupan v Mostah.

Pogreb sod. svetnika Višňkarja se je vršil včeraj popoldne z Bleweisove ceste k Sv. Križu. Po-

4 dni! Največja senzacija sedanosti! 4 dni! Torek 10. Eno uro
S fotografičnim aparatom Sr. do 11. trajajoče
na bojišču. Krvavi, strašni in uničujoči boji med predstave
 Bolgari in Orkli. — Posneto v vrstah vsak dan
 bojujočih se armad. Petek 13. ob 3., 4., 5.,
 6., 7., 8. in 9.

Kino Ideal

Nekaj glavnih prizorov: infanterijskih strel v prst — Strašne rane, ki jih povzročajo dum-dum kroglice. — Strel v stegna. — Strel v lakti. — Bajonetni ubodi. — Ranjenec ki ga je ranilo 8 delov granate. — Del lobanje odstreljen. — Pogreb mrtvih. — Vojni grobovi. — Boj pri Džumaji. — Naskoki. — Šrapnelki ogenj. — Naskok kavalerije. — Artilerija strelja. Kako zadevajo šrapneli in gran te. Radi velikih nabavnih stroškov nekoliko zvišane cene.

Pri nakupu obupal ni treba iskati trgovin s kri-
 tečo reklamo. Pri meni dobite isto ravno tako
 poceni pa vsakakor boljše, za kar jamči moj
strokovni poklic.
 Popravila čevljev, četudi niso bila kupljena
 pri meni, izvršujem vestno in poceni.

MARTIN KRALJ,
 čevljariski mojster, Wolfova ulica
 štey. 12 v Ljubljani.

Resna ženitev.

25letni mladenič, brez stari-
 šev, z vel. posestvom, kapitalom
 in trgovino v prijaznem kraju na
 deželi, se želi poročiti z gospo-
 dično primerno njegovemu stanu.
 Resne ponudbe s sliko, ki
 se vrne, naj se pošlje v upravi-
 ništvo „Dneva“ pod „Sreča I.“,
 Ljubljana.

Rajmund Bizjak

urar in zlatar
TRST
 Campo S. Giacomo 4.
 Velika zaloga žepnih in stenskih
 ur, regulatorjev in budilk prvo-
 vrstnih tovarn. Velika izbira urar-
 skih potrebščin.

Hiša

Kranju štey. 37
 Savsko predmestje, obstoječa iz
 2 delavnice, velikega dvorišča z
 električno napeljavo in vodno
 močjo, pripravna za vsakršnega
 obrtnika, najbolj pa za usnarja,
 se iz proste roke proda. Naslov
 pove „Prva anončna pisarna“.

Razdam,
 da naredim mojo firmo povsod zna-
 no, bralecem tega lista sledeče 14
 kar. uradno puncir. zlate prstane.

14 kar. zlati prstan s krasnim
 simili briljantom, ki stane dru-
 gače K 8.—, samo proti pov-
 račilu izdelovalnih stroškov
 K 3.—. Isti prstan s 2 simili
 briljantoma, ki stane drugače
 K 11.—, samo proti povračilu
 izdelovalnih stroškov samo K 5.
 Ravno tak prstan s 3 simili bri-
 ljanti, ki stane drugače K 13.—,
 samo proti povračilu izdelovalnih stroškov
 samo K 6.—. Poština 70 h. — Prstani so v
 vsaki velikosti za dame in gospode. — Raz-
 pošilja po povzetju
 export ARNOLD WEISS, Wien VI.,
 Gumpendorferstrasse 139/25.

Konzert - Gramofon

velikost skrinj-
 ce: 38+38+22,
 ilvnik: 50+45,
 kolese: Präzi-
 sion, zvočnica:
 Omega, Stark-
 ton, z
 10 novimi dvo-
 stranskimi plo-
 škami en album
 u za dvanaest u
 plošč in 1000 ft.
 igel stane z embalažo vred
 samo K 60.
Najnovejši
: gramofon :
 brez ilvnika, velikost skrin-
 jnice: 44+38+31 z vsem
 kakor zgoraj navedenim,
 za gostilničarje z vmetom 6
 ali 10 vinarjev
samo 65 kron.

Ti gramofoni se pro-
 dajajo samo v svrhu
 reklame do 1. marca
 1914, pozneje pa zo-
 pet po prejšnjih znat-
 no višjih cenah.
A. Rasberger, Ljubljana
 Sodna ulica štey. 5.
 Zastopnik avstr. gramofonske družbe
 na Dunaju in drugih svetov. tvrdk.
 Edina tvorniška zaloga gramofonov
 in godbenih automatov. — Največja
 zaloga plošč na Kranjskem. — Lastna
 delavnica za popravo vseh vrst
 godbenih strojev.

Restavracija „Auer“

Wolfova ulica štey. 12.
 Danes, v nedeljo, dne 8. februarja t. l.
domača plesna
veselica
 Začetek ob 4. pop. Vstop prost
 K obilni udeležbi uljudno vabi
 Lud. Roškar, rest.

Samo K 4.80 ura, verižica, vži- galnik s 6 vžigalnimi kamni!

Krasna fantazijska srebrna
 remonirna ura za gospo-
 de, trpežna, ploščata in
 bogato gravirana, s prav
 dobrim anker-kolesjem,
 natančno idoča, 3 leta pl-
 smena garancija, poleg ele-
 gantno amerik. zlato dou-
 ble kavalirsko verižico in
 modernim niklastim žep-
 nim vžigalnikom s 6 re-
 zervnimi vžigalnimi kamni, kar zadošča za
 1 leto. Vse skupaj proti povzetju za samo
 K 4.80. — Pri naročilu 6 garnitur se priloži
 1 garnitura gratis.
 Export ARNOLD WEISS, Wien VI.,
 Gumpen orferstrasse 139/25.

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega
 likerja iz zdravilnih rastlin, kateri
 izborna upliva proti slabosti v
 želodcu ter ga radi tega v nobeni
 družini ne bi smelo manjkati.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :
 v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
 tvrčke R. MIKLAUC
„Pri Škofu“
 Ljubljana — Pred Škofijo štey. 3. — Medena ulica.
 : Foceten oddelek v prvem nadstropju. :
 Cenik na zahtevo brezplačno in poštine prosto.

Mizarstvo : J. Pogačnik Ljubljana
 Zaloga pohištva in Marije Terezije cesta
 tapetniškega blaga 13-18 (Kolizej)

**Zaloga spalnih
 ter jedilnih sob**
 v različnih najnovejših slogih.
**Vsakovrstno drugo
 pohištvo.**
 Priznano solidno blago
 ter najnižje cene.

**Zaloga otomanov
 divanov, žimnic**
 različne kakovosti;
 zajamčeno trpežni izdelki.
**Velika izbira
 otroških vozičkov,
 vsakovrstnih slik,
 ogledal i. t. d.**

Fotografični atele Julij Müller.
NAZNANILO.
 Uljudno naznanjam, da sem z današnjim dnevom prevzel
fotografični atele
 gospoda Julija Müllerja v postopju Ljudske posojilnice.
 Zahvaljujem se tem potom vsem cenjenim odjemalcem za iz-
 kazano mi zaupanje kot večletnemu poslovodju imenovanega ateljeja,
 katerega hočem tudi nadalje voditi v splošno zadovoljstvo cenjenih
 naročnikov. Priporočam se
 z najodličnejšim spoštovanjem
Julija Müller-ja naslednik Frane Grabietz.

Rojan štey. 2. Rojan štey. 2.
Franjo Sluga, trgovina jestvin in ko-
 lonijalnega blaga -
 Trst — Rojan štey. 2.
 se priporoča svojim cenj. odjemalcem. — Voditelj Zvonko Požar.
 Rojan štey. 2. Rojan štey. 2.

? Ali znate laško ?

če ne, kupite si takoj knjigo: „Italijanščina za Slovence“ pri
 slovanski knjigarni GORENJEK & CO. v Trstu, Via Caserma št. 17.
 Knjiga je praktična za trgovce ter stane 1 K 20 vinarjev,
 po pošti 10 vinarjev več.

Radi prešle sezije

se razprodaja vsa zimska in jesen-
 ska konfekcija pod polovično ceno;
 zlasti klobuki in čepice po zelo zni-
 žanih cenah.
Angleško skladišče oblek
 O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.
 Telephon 132.

Kolesarjem

shrani kolesa čez zimo v **zastoni**
 primernem, proti požaru
 zavarovanem prostoru. V potrebi razdre tudi
 ležišča in natančno pregleda, nadomesti ob-
 rabljene dele z novimi, temeljito presnaži ali
 popolnoma prenovi po primerno najnižji ceni

Ana Gorec, Ljubljana
 Specijalna trgovina s kolesi in deli
 Marije Terezije cesta 14 (Novi svet, naspr. Kolizeja.)

Župnik Kneipp,
 plemeniti
 človekoljub
 Je spojil svoje ime s Kathreinerjevo
 Kneippovo sladno kavo, ker je
 Kathreinerjeva okusna, zdrava in
 resnično ljudska kavina pijača.
Pozor
 ob tej draginji:
 že 23 let vedno
 enako poceni
 ter ni v ceni ni-
 koll poskočila!
 Kathreinerjev zavoj za 10 vinarjev
 dá 20 skodelic.